

prima instanță: I. Sandu
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Simciuc, A. Panov

dosarul nr. 3ra-330/17

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Focșa Anatolie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Focșa Anatolie împotriva Primarului și Primăriei or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral și la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Focșa Anatolie și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 27 iunie 2016, prin care acțiunile au fost respinse,

c o n s t a t ă :

La 23 august 2012, Focșa Anatolie a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primarului și Primăriei or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin dispoziția Primarului or. Căușeni „Cu privire la suspendarea raportului de muncă” nr. 03-1/124 din 21 august 2012, începând cu 21 august 2012 a fost suspendat din funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe cauza penală nr. 2011180028, iar serviciul contabil a fost obligat să suspende calcularea drepturilor salariale.

Susține că conform art. 7 din Legea privind Codul de conduită a funcționarului public nr. 25 din 22 februarie 2008, funcționarul public este obligat să servească cu bună-credință autoritatea publică în care activează, precum și interesele legitime ale cetățenilor și să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice.

Menționează că norma sus menționată a fost aplicată în contradicție cu prevederile art. 1, art. 13¹ și art. 14 din aceeași lege și cu art. 6 din Codul civil.

Indică că conform art. 53 lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, raporturile de serviciu se suspendă de către autoritatea publică în cazul recunoașterii în calitate de bănuț sau emiterii în privința acestuia a ordonanței de punere sub învinuire, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

În acest sens, relevă că, norma menționată se aplică în strictă coroborare cu prevederile art. 200 din CPP, care stipulează expres că suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează bănuțul, învinuțul, în condițiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, iar hotărârea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție.

Afirmă că Procuratura raionului Căușeni, în cadrul urmării penale nu a înaintat nici un demers pârâților privind suspendarea sa din funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni.

Relevă că actualmente, cauza penală se află în stadiu de finalizare la Judecătoria Căușeni și în cadrul examinării cauzei penale acuzatorul nu a solicitat suspendarea sa din funcție, iar Judecătoria Căușeni nu a emis nici o încheiere de suspendare a sa din funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni.

Remarcă că în dispoziția contestată Primarul or. Căușeni a făcut trimitere la art. 76 lit. h) și lit. n) din Codul muncii, care prevede că contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de omitere, din vina salariatului, a termenului de trecere a controlului medical și în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare, însă aceste norme nu au tangență cu suspendarea raporturilor de serviciu în speță.

Insistă că potrivit art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte act normative nu prevăd altfel.

Solicită anularea dispoziției Primarului or. Căușeni „Cu privire la suspendarea raportului de muncă” nr. 03-1/124 din 21 august 2012, restabilirea sa în funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni, încasarea salariului pentru perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul Focșa Anatolie și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea dispoziției Primarului or. Căușeni „Cu privire la suspendarea raportului de muncă” nr. 03-1/124 din 21 august 2012, încasarea de la Primăria or. Căușeni a salariului pentru perioada 21 august 2012 - 03 februarie 2015 în sumă de 84 844,08 lei, compensarea pierderilor ca rezultat al neachitării la timp a plăților cuvenite pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,1 la sută din suma neplătită în termen în mărime de 77 580,44 lei, încasarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului în mărime de 16 262,02 lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

La 12 septembrie 2012, Oficiului teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Oficiului teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a indicat că prin dispoziția Primarului or. Căușeni „Cu privire la suspendarea

raportului de muncă” nr. 03-1/124 din 21 august 2012 s-a dispus suspendarea, începând cu 21 august 2012, a raporturilor de serviciu cu angajatul în calitate de jurist Focșa Anatolie, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe cauza penală nr. 2011180028.

Menționează că la emiterea acestei dispoziții, Primăria or. Căușeni a încălcat grav prevederile art. 166, art. 187, art. 277 și art. 278 din CPC, art. 200 alin. (3) CPP și art. 69 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006.

Solicită anularea dispoziției Primarului or. Căușeni „Cu privire la suspendarea raportului de muncă” nr. 03-1/124 din 21 august 2012 și restabilirea lui Focșa Anatolie în funcția de jurist al Primăriei or. Căușeni.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni din 21 septembrie 2012 pricinile civile au fost conexate într-un singur proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 27 iunie 2016, acțiunile au fost respinse ca fiind nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Focșa Anatolie și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, au fost admise parțial observațiile la procesul-verbal al ședinței de judecată din 10 noiembrie 2016.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile, art. 76 lit. g) din Codul muncii, care reglementează aspecte ce țin suspendarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, care indică că contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Cu referire la norma citată și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut justă concluzia primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii cu privire la anularea dispoziției Primarului or. Căușeni nr. 03-1/124 din 21 august 2012 „Cu privire la suspendarea raportului de muncă, considerând că nu sunt temeiuri pentru anularea acesteia, considerând că prima instanță temeinic și legal a respins acțiunea.

La 05 ianuarie 2017, Focșa Anatolie a depus cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii la rejudicare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fiind pasibilă de casare.

În acest context, precizează că suspendarea contractului individual de muncă a fost dispusă cu aplicarea eronată a legii.

Consideră că instanța de apel greșit a reținut că suspendarea din funcție este un drept al angajatorului, iar realizarea acestuia este posibilă până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești pe cauza penală, indiferent de momentul emiterii actului de suspendare și în lipsa demersului organului de urmărire penală.

La 19 ianuarie 2017, Focșa Anatolie a depus suplimentul la recursul declarat în care a invocat că instanța de apel a încălcat prevederile art. 372 din Codul de procedură civilă.

La 14 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Focșa Anatolie a depus recurs și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017.

În motivarea recursului a invocat dezacordul parțial cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel din 10 noiembrie 2016 la 05 ianuarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Focșa Anatolie este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Focșa Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Focşa Anatolie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Pentru considerentele menţionate, completul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii Supreme de Justiţie ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Focşa Anatolie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii Supreme de Justiţie,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Focşa Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druţă

Tamara Chişca-Doneva